

Les dones de Lloret i el turisme

Un documental repassa el 'boom' turístic de Lloret dels anys cinquanta i seixanta des del punt de vista de les dones que hi van aportar el treball i la submissió pròpia de l'època



Una imatge del Lloret de nit

A principis dels anys cinquanta Lloret va rebre els primers turistes de classe mitjana d'una Europa que evolucionava, després d'una guerra, cap uns valors democràtics molt llunyans i inexistents per a la gent d'aquí. El boom turístic i la consegüent massificació d'arribada d'europèus es va produir a partir de la meitat dels anys cinquanta i finals dels seixanta. L'impacte en poblacions petites, que fins aleshores vivien de la pesca i l'agricultura, va ser brutal i va trastocar del tot

els valors econòmics, morals, tradicionals i de costums de la gent del territori. El pes del treball va recaure, bàsicament, sobre les espatlles de les dones, en uns temps en què tenien molt pocs drets i la seva aportació social en la dictadura franquista es limitava a l'ajut familiar per donar suport al patriarca. Fins i tot per demanar diners a un banc necessitaven el permís del marit i la valoració del seu treball era menys que zero. Amb l'arribada de les estrangeres, més obertes de mires, sobretot, pel que fa al tema sexual, la seva situació encara va empitjorar. Mentre a les dones els faltaven hores per fer llits, per cuinar i per servir als nouvinguts i nouvingudes de les democràcies europees, als seus homes els faltava temps per anar al darrere d'aquelles dones tan fàcils, sexualment parlant, i massa sovint –els temps ho duien– amb la resignació per no dir comprensió de les pròpies dones.

Això, i moltes coses més, recull el magnífic documental que ha fet un equip de Lloret, encapçalat per Amaranta Gibert, a partir d'un encàrrec del Consell Municipal de la Dona de l'Ajuntament de Lloret de Mar. Al llarg de quaranta minuts, les imatges s'imbriquen amb els testimonis actuals de les divuit dones, espectadores privilegiades dels canvis que van sacsejar allò, que equivocadament s'ha nomenat la dècada prodigiosa.

Ara, a cinquanta anys vista, expliquen que l'únic prodigi va ser l'engreix ràpid, gairebé sobtat, del calaix. Van haver d'aprendre que hi havia més sexe del que intentaven escatimar als seus marits. Van haver d'aprendre l'ofici de l'hostaleria des de les beceroles. I van aprendre que, com a dones, les distàncies amb les seves veïnes europees eren estratosfèriques, en la mateixa mesura que ho eren les braguetes dels seus marits, fills o parents, que només van entendre que es podia fornicar gratis fora de casa. Elles, tal com recull prou bé el documental, només treballaven i patien, això sí, fins un punt.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/382024-les-dones-de-lloret-i-el-turisme.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=messocietat&utm_source=rss&utm_medium=messocietat&utm_campaign=rss